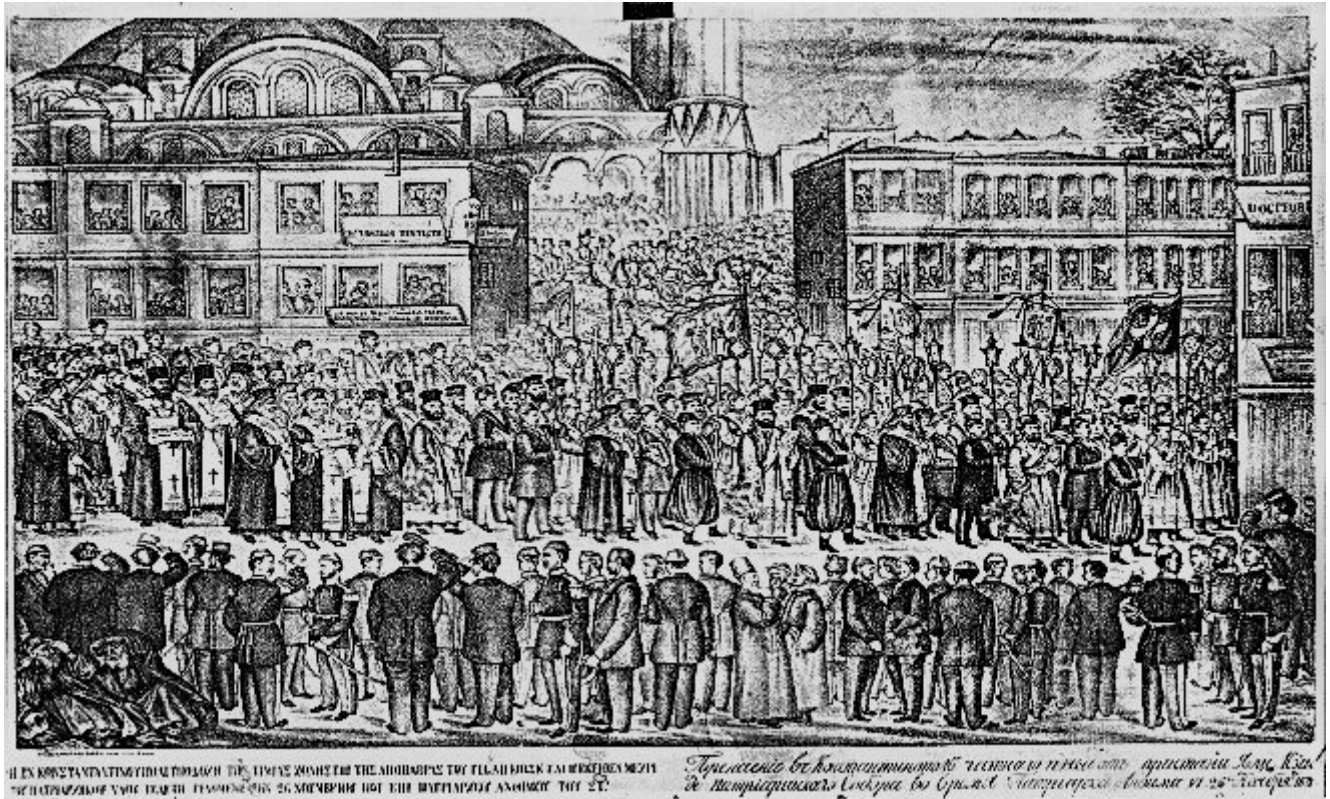

Πώς σταμάτησε η χολέρα στην Πόλη το 1910

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

«Κατά το έτος 1910 νόσος επάρατος και πάλιν εμάστιζε την Κωνσταντινούπολιν και τα περίχωρα, η χολέρα. Κατά εκατοντάδες καθ' εκάστην απέθνησκον, εις τρόπον ώστε να μη καθίστανται δυνατή η ταφή των πολυαρίθμων νεκρών, αδιακρίτως φυλής και θρησκειύματος, Χριστιανών, Αρμενίων, Μουσουλμάνων και Εβραίων. Ο πληθυσμός, ιδίως της Κωνσταντινουπόλεως, περιδεής και περίφοβος εξήτει την σωτηρίαν αυτού. Οι ναοί των Ορθοδόξων και Αρμενίων, τα Τεμένη και αι Συναγωγαί καθ' εκάστην ήσαν πλήρεις, του πλήθους μετά δακρύων και απογνώσεως επικαλουμένου την θείαν επέμβασιν προς κατάπαυσιν του κακού. Παρά τούτα όμως η επάρατος νόσος εξηκολούθει το καταστρεπτικόν έργον αυτής.

Η Κωνσταντινούπολις παρουσίαζεν απαίσιον θέαμα, ενεκρώθη δε πάσα κίνησις και ζωή εν αυτή. Εξαίφνης ο χριστιανικός πληθυσμός εν τη απελπισία του, ανεμνήσθη το προηγούμενον του 1871 επί Πατριάρχου Ανθίμου του ΣΤ΄ του Κουταλιανού και εν φωνή εξήτει την μετάκλησιν της Τιμίας Ζώνης εξ Αγίου Όρους.

Εκτάκτως συγκαλείται η Ιερά Σύνοδος και τη προτάσει του αιιδίμου Πατριάρχου Ιωακείμ του Γ΄ αποφασίζεται όπως αποσταλή επιτροπή εις Άγιον Όρος και

μεταφέρει εις την νεκρωθείσαν εκ του θανάτου και του φόβου Κωνσταντινούπολιν το τίμιον της ευσεβείας ημών θησαύρισμα. Η Ιερά Σύναξις του Αγίου Όρους λαβούσα τα σχετικά Πατριαρχικά Γράμματα, αμέσως διατάσσει δύο εκ των επιφανών Πατέρων, ίνα συνοδεύσωσι την Τιμίαν Ζώνην εις την δοκιμαζομένην Πόλιν του Κωνσταντίνου.

Ανακούφισις και αλαλαγμός ηκούσθη όταν εγνώσθη η είδησις εκ του Πατριαρχείου ότι εντός ολίγου καταφθάνει η σωτηρία του δοκιμαζομένου πλήθους.

Την ημέραν της αφίξεως της Πατριαρχικής αντιπροσωπείας μετά των Αγιορειτών Πατέρων συνοδευόντων την Τιμίαν Ζώνην από όρθρου βαθέως πλήθος αδιακρίτως φυλής και θρησκειύματος. Ορθόδοξοι, Αρμένιοι, Μουσουλμάνοι και Ιουδαίου κατέκλυσαν την πλατείαν του σταθμού Σερκιτζή. Κατά την ταχθείσαν ώραν καταφθάνει ο Οικουμενικός Πατριάρχης Ιωακείμ ο Γ΄, περιστοιχιζόμενος υπό Αρχιερέων της Πατριαρχικής Αυλής και πλήθος κληρικών, ίνα υποδεχθή την Τιμίαν Ζώνην της Θεοτόκου, παρά της οποίας ανέμενεν ο λαός την απαλλαγήν της πόλεως από της απαισίας νόσου.

Η σημασία την οποίαν απέδωκεν τόσον ο Σουλτάνος Χαμίτ, όσον και η Τουρκική Κυβέρνησις εις την μεταφοράν της Τιμίας Ζώνης κατεδείχθη και εκ της υποδοχής, ην έκαμεν η Τουρκική Κυβέρνησις κατ' εντολήν του Σουλτάνου. Λόχος στρατού έχων επί κεφαλής αξιωματικούς εις διπλούς στίχους παρετάχθη προ του σταθμού του Σερκιτζή, ίνα αποδώση τας νενομισμένας τιμάς εις το τίμιον κειμήλιον της Ορθοδοξίας, την δύναμιν της οποίας εκ πείρας εγνώρισαν οι λαοί της Κωνσταντινουπόλεως κατά το έτος 1871.

Ο γηραιός Οικουμενικός Πατριάρχης Ιωακείμ ο Γ΄ ένδακρυς πρώτος προχωρεί και ασπάζεται την Τιμίαν Ζώνην και παραλαβών αυτήν εκ των χειρών των Αγιορειτών Πατέρων, πεζή προπορευόμενος των Αρχιερέων, Κληρικών, Ιεροψαλτών, εν μέσω διπλού στίχου στρατιωτών και άκολουθούντων Χριστιανών, Αρμενίων, Μουσουλμάνων και Ιουδαίων, διανύει τον μακρόν δρόμον από Σερκιτζή μέχρι Φαναρίου, όπου και εν τω Πατριαρχικώ ναώ εναποθέτει εις κοινήν προσκύνησιν το ιερόν θησαύρισμα. Αγρυπνίαί και Λειτουργίαί συνεχώς επακολουθούν, πλήθος άπειρον κατακλύζει καθ' εκάστην τον Πατριαρχικόν ναόν μετά δακρύων εξαιτουμένον την σωτηρίαν του.

Η επάρατος ασθένεια ήρχισε να υποχωρεί, τα θύματα αυτής κατά πολύ εμειώθησαν, μέχρις ότου εντός ολιγίστων ημερών απηλλάγη η πόλις του Κωνσταντίνου της επάρατου νόσου.

Την Τιμίαν Ζώνην εκ Κωνσταντινουπόλεως μετεκάλεσαν και αι δοκιμαζόμεναι επαρχίαί, ως η της Προύσσης και άλλαι, εκ της χολέρας, ήτις νόσος άμα τη

παρουσία της Τιμίας Ζώνης εξέλειπε, των λαών αδιακρίτου φυλής και θρησκεύματος, ανακουφισθέντων εκ της καθ' εκάστην απειλής του θανάτου».

Αναδημοσίευση από την εφημερίδα ΣΚΡΙΠ της 1-9-1929